

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61 -745 Poznań

Poznań, dnia 7 lutego 2024 r.

D/KA.UH.8361.165.2023

ZPO

Iwona Cieślak
ul. Wrocławska 203
62-800 Kalisz

Czesław Błaszczyk
ul. Wrocławska 203
62-800 Kalisz

Wspólnicy spółki cywilnej:
„BAZAR” Wielobranżowa spółka
cywilna- Iwona Cieślak, Czesław
Błaszczyk
ul. Wrocławska 203
62-800 Kalisz

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 i 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, art. 56 ust. 1 pkt 10c oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1658 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcom: Iwonie Cieślak i Czesławowi Błaszcykowi, prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą: „BAZAR” Wielobranżowa spółka cywilna- Iwona Cieślak, Czesław Błaszczyk, ul. Wrocławska 203, 62-800 Kalisz, NIP: 6180044142, solidarnie karę pieniężną w łącznej wysokości 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100), w tym kwotę 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 40a ust. 1 ustawy oraz kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i sprzedającego produkty

oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności (tzw. „zrywka”). Na podstawie faktury VAT

wystawionej stronie przez dostawcę użytych podczas zakupu kontrolnego toreb, ustalono, że grubość pobranych przez inspektorów toreb typu „zrywka” wyniosła poniżej 15 mikrometrów (stwierdzona grubość 6 mikrometrów).

Produkty pobrane przez inspektorów do zakupu kontrolnego posiadały już własne opakowania, tym samym pobrane torby typu „zrywka” jako bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego nie były wymagane ze względów higienicznych i nie służyły opakowaniu produktów żywnościowych oferowanych luzem i tym samym podlegały opłacie recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 40a ust. 1 ustawy: *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego”*. Powyższa reguła ma zastosowanie również do toreb, o których mowa w art. 8 pkt 15a lit. b) ustawy, w sytuacji, gdy torba ta nie jest użyta w celach wymienionych w tymże przepisie, albowiem wówczas użyta przez klienta zrywka nie spełnia definicji ustawowej bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego i nie podlega tym samym zwolnieniu z obowiązku pobierania opłaty recyklingowej przewidzianej w art. 40a ust. 2 ustawy.

W przedstawionym stanie faktycznym opisującym przebieg czynności kontrolnych brak pobrania powyższej opłaty stanowi zatem naruszenie art. 40a ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 10c) ustawy, *administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 ustawy nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego*. Wysokość kary pieniężnej w ww. przypadkach, stosownie do brzmienia art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono m.in. przestrzeganie art. 42 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W toku kontroli przepis ten stanowił, że *przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) *dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- 2) *właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- 3) *znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów*

- co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Aktualnie treść ww. przepisu uległa nieznacznym, doprecyzującym zmianom redakcyjnym, jednakże nie wpływa to na zakres obowiązków strony istniejących w toku kontroli i polegających ocenie w ramach postępowania administracyjnego.

W toku kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku przekazania, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co

prawnych. Podkreślić należy, że czynność uwidaczniania wymaganych informacji dla klientów jest całkowicie zależna od przedsiębiorcy. Niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości i zaprzestanie naruszenia prawa nie zwalnia strony od poniesienia odpowiedzialności za niewypełnienie obowiązków wskazanych w ustawie.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przede wszystkim przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, co uniemożliwia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie wykonał dwóch różnych obowiązków określonych w przepisach ustawy, mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć ma m.in. prawidłowe naliczanie opłaty recyklingowej. Wprawdzie niewątpliwie opłata ta jest dodatkowym kosztem klienta, ale jej naliczenie zapewnia istotny walor edukacyjny konsumentów. Ustawowy obowiązek uiszczania opłaty recyklingowej przyczynia się do racjonalnego wykorzystywania opakowań przez konsumentów w trakcie zakupów i ma prowadzić do ich zmniejszonego zużycia. Równie istotne znaczenie mają przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji odnośnie recyklingu, zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).” Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności,

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia lub zdrowia, ochrony ważnego interesu publicznego oraz czas trwania naruszeń, organ ustalił, że w należącym do stron sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach, a także oferowane były torby na zakupy z tworzywa sztucznego do pakowania produktów oferowanych w kontrolowanym sklepie. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 40a ust. 1 oraz art. 42 ust.1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty recyklingowej oraz udostępnienia konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak pobierania opłaty recyklingowej oraz niewidocznienie informacji, w szczególności dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi, istotnie wpływa na realizację celów ustawy. Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż ustawa weszła w życie 1 stycznia 2014 r., a art. 40a został dodany 1 stycznia 2018 r., zatem strony miały dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy. Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku w następstwie, którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ ustalił, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przedmiotowych obowiązków. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił również podjęte przez stronę działania dobrowolne, które wyeliminowały ujawnione niezgodności z prawem w zakresie obowiązków informacyjnych. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do wysokości korzyści, która strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, iż strony potencjalnie mogły uzyskać takie korzyści lub uniknąć straty. Strony poinformowane o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosły się do wyżej wskazanych okoliczności. W zakresie przesłanki warunków osobistych strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana, organ wskazuje, iż uwzględnił także wskazania stron dotyczące - przytoczone w stanowisku z dnia 19 stycznia 2024 r.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnych granicach ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 2.000,00 (słownie: dwa tysiące złotych 00/100) zł z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego oraz 500,00 (słownie: pięćset złotych 00/100) zł z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i sprzedającego produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, użytkownikom tych produktów.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu